

UZASADNIENIE

Wezwanie nie precyzuje w jaki sposób zostało naruszone prawo i jakie przepisy prawa materialnego zostały naruszone w związku z zarzuceniem naruszeniem prawa.

Bark wskazania przepisów prawa materialnego, które zostały naruszone skutkuje brakiem podstawy do uwzględnienia wniosku.

Stanowisko to znajduje uzasadnienie w orzecznictwie sądów:

I.

O powodzeniu skargi z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) przesądza wykazanie naruszenia przez organ gminy konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną skarżącego. Interes ten powinien być bezpośredni i realny.

(Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie I OSK 715/05 z dnia 2005.11.23.)

II.

Interes prawny, do którego wprost nawiązuje art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, musi wynikać z normy prawa materialnego kształtującej sytuację prawną wnoszącego skargę.

(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie II SA/Wa 2375/04 z dnia 2005.06.01)

III.

1. Wnoszący skargę w trybie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm. - w wersji obowiązującej w 2001 r.) musi wykazać, że istnieje związek pomiędzy jego prawnie gwarantowaną sytuacją, a zaskarżoną uchwałą, polegający na tym, że uchwała narusza jego interes prawny lub uprawnienia albo jako indywidualnego podmiotu, albo też jako członka określonej wspólnoty samorządowej.

2. Przepis art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nie daje podstawy do korzystania przez każdego z prawa do wniesienia skargi w interesie publicznym.

(Wyrok Sądu Najwyższego III RN 42/02 z dnia 2003.03.07 opublikowany OSNP 2004/7/114)

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA RYPINA

dr Piotr Gałkowski